

KRIVIČNOPRAVNA ZAŠTITA ADVOKATA U REPUBLICI SRBIJI

Pregledni članak

DOI: 10.7251/APDN2001118P	COBISS.RS-ID: 132510465	UDK: 347.965-05(497.11)
-------------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

Stefan Petrašinović*

Apstrakt: Advokatura je nesporno jedan od nosećih stubova pravosuđa u svakoj državi. Bez nezavisne i samostalne advokature, nema ni nezavisne i samostalne sudske vlasti, a samim tim, ni vladavine prava i pravne države. Međutim, ta profesija često je na meti raznovrsnih napada kojima se ugrožavaju ili povređuju lična i imovinska dobra advokata ili njima bliskih lica. Zakonom o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika Republike Srbije iz 2019. godine, propisano je novo krivično djelo „Napad na advokata“ u čl. 336v, zahvaljujući naporima i inicijativama Advokatske komore Srbije. Uz ranije propisane inkriminacije, na ovaj način, krivičnoppravna zaštita advokature u velikoj mjeri je zaokružena. Autor u ovom radu analizira oblike izvršenja krivičnog djela napad na advokata i njihov odnos sa postojećim inkriminacijama, te daje odgovor na pitanje da li će se novom inkriminacijom postići cilj i svrha njenog propisivanja.

Ključne riječi: *advokatura, napad na advokata, Krivični zakonik, pravna država,...*

Uvod

Sistem podjele vlasti, kao osnov pravne države, na zakonodavnu, izvršnu i sudsku, u današnje vrijeme je poremećen. Često se putem sredstava informisanja upoznajemo sa raznim kritikama i napadima izvršne vlasti na sudstvo, što je nedopustivo i nepojmljivo. Te kritike i napadi, nerijetko se prelivaju i na advokaturu, kao slobodnu profesiju. Advokatska služba u Republici Srbiji je ustavna kategorija i osnovni je garant pružanja pravne pomoći građanima. Tu profesiju čine slobodoumni i slobodni ljudi (Gostiljac, 2019), koji predstavljaju branu nepravdi, samovolji državne vlasti i suverene branioce zajemčenih prava svih građana. Advokatura omogućava svim građanima olakšanu primjenu, tumačenje, zaštitu i primjenjivanje korpusa zagarantovanih subjektivnih prava. Ona predstavlja posrednika i čvrsti oslonac fizičkim i pravnim licima u odnosu na ostale činioce pravosuđa (sudstvo,

* Pravni fakultet Univerziteta u Kragujevcu, saradnik u nastavi, e-mail: spetrasinovic@jura.ac.kg.rs.

tužilaštvo, javne bilježnike, javne izvršitelje i dr.), a i šire. Osnovni cilj svakog advokata je sveobuhvatno zastupanje interesa klijenta, pravovremeno i djelotvorno, uz maksimalno angažovanje, primjenom stečenog znanja, iskustva i sopstvenih vještina. Advokati, kao saradnici suda i njegovi neophodni pomagači, po samoj prirodi svoga poziva, svjedoci teških dana i neizbježni povjerenici svojih klijenata, imaju nesumnjivo mjesto u savremenom društvu (Branković, 1965: 3).

Advokatska služba detaljno je regulisana odredbama Zakona o advokaturi (u daljem tekstu: ZOA). Kao i Ustav, i ovaj zakon garantuju nezavisnost i samostalnost advokatske službe. Drugim riječima, da bi pružanje pravne pomoći fizičkim i pravnim licima bilo nezavisno i samostalno, kao njen osnovni zadatak, država mora pružiti garancije i zaštitu advokatima u vršenju njihove službe od svih mogućih napada, bilo pojedinaca, bilo kolektiva ili pak, državnih organa. Nužnost i neophodnost pružanja takve zaštite i državne reakcije, daje jednoj državi atribut pravne države, zasnovane na vladavini prava i pravnoj sigurnosti njenih građana. Društveno neprihvatljiva ponašanja uperena prema ličnosti advokata, determinisana su različitim uzrocima poput: političkih, ekonomskih, ličnih (osveta, mržnja) itd. Kao *ultima ratio*, Krivični zakonik Republike Srbije (u daljem tekstu: KZ) pruža zaštitu advokatima od različitih društveno neprihvatljivih ponašanja kojima se ugrožavaju ili povređuju neimovinska i imovinska dobra advokata.

Krivičnoppravna zaštita advokata prije donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika iz 2019. godine

Do donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika (u daljem tekstu: ZID KZ) iz 2019. godine, advokati, kao pasivni subjekti, su bili zaštićeni na dva načina i to:

1) kroz najteži oblik krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti iz čl. 138 st. 3 KZ, i

2) kroz tri teža oblika krivičnog djela ometanje pravde iz čl. 336b st. 2,3,4 KZ.

Krivično djelo ugrožavanja sigurnosti iz čl. 138 KZ, spada u grupu krivičnih djela protiv sloboda i prava čovjeka i građanina (Glava XIV). Zaštitni objekt krivičnih djela iz ove glave jesu slobode i prava čovjeka i građanina. Osnovni oblik ovog krivičnog djela čini onaj ko ugrozi sigurnost nekog lica prijetnjom da će napasti na život ili tijelo tog lica ili njemu bliskog lica (st. 1). Radnja izvršenja se sastoji u upotrebi kvalifikovane prijetnje, prijetnje napadom na život ili tijelo, koja je podobna da prouzrokuje kod pasivnog subjekta osjećaj nesigurnosti, ugroženosti i straha za život ili tijelo. Posljedica krivičnog djela jeste ugrožena sigurnost pasivnog subjekta koja se manifestuje u njegovom osjećaju nesigurnosti i ugroženosti, odnosno straha za svoj život ili tijelo ili život ili tijelo njemu bliskog lica (Stojanović, 2016: 489). Na

planu krivice, ovo krivično djelo se može učiniti samo sa umišljajem. Aktivni i pasivni subjekt kod osnovnog oblika može biti svako lice. Teži oblik (st. 2) će postojati ukoliko je nastupila jedna od tri kvalifikatorne okolnosti: da je djelo učinjeno prema više lica; da je djelo izazvalo uznemirenost građana; ili ako je djelo izazvalo teške posljedice. ZID KZ iz 2009. godine, uveden je najteži oblik ovog krivičnog djela, a kvalifikatorna okolnost koja ga čini najtežim determinisana je prema određenom pasivnom subjektu.

Najteži oblik (st. 3) postojaće ako je osnovni oblik ovog krivičnog djela učinjen prema predsjedniku Republike, narodnom poslaniku, predsjedniku Vlade, članovima Vlade, sudiji Ustavnog suda, sudiji, javnom tužiocu i zamjeniku javnog tužioca, *advokatu*, policijskom službeniku i licu koje obavlja poslove od javnog značaja u oblasti informisanja *u vezi sa poslovima koje obavlja*. U ovom slučaju, da bi bila ostvarena obilježja krivičnog djela, neophodno je da je radnja izvršenja (upotreba kvalifikovane prijetnje) uperena prema konkretizovanom licu koje ima određena svojstva, kao i da je radnja izvršenja u uzročnoj vezi sa poslovima koje to lice obavlja. Primjenjujući navedeno na advokata kao pasivnog subjekta, za postojanje ovog oblika krivičnog djela neophodno je da dođe do ugrožavanja sigurnosti advokata upotrebom kvalifikovane prijetnje advokatu i to u vezi sa obavljanjem advokatske službe (djelokrug advokata u vezi sa obavljanjem advokatske službe bliže je određen odredbama Zakona o advokaturi). Drugim riječima, ukoliko je do ugrožavanja sigurnosti advokata došlo bez obzira na njegovo svojstvo ili znajući da je to lice advokat, ali nevezano za konkretne poslove koje obavlja, u tom slučaju bi bila ostvarena obilježja osnovnog oblika ugrožavanja sigurnosti.

Istim ZID KZ iz 2009. godine uvedeno je novo krivično djelo pod nazivom „Ometanje pravde“ u čl. 336b. Sam naziv ovog krivičnog djela ne odgovara svojoj sadržini, jer se ne ometa pravda, već vođenje sudskog postupka, odnosno vršenje sudijske ili tužilačke funkcije ili advokatske službe. Ono je svrstano u grupu krivičnih djela protiv pravosuđa (Glava XXX). Uvođenjem advokata kao pasivnog subjekta u ovoj inkriminaciji, zakonodavac je jasno ukazao da je pored sudijske i tužilačke funkcije, advokatska služba treći stub pravosuđa, bez kog ostvarivanje zagwarantovanih prava i sloboda građana nije moguće. Advokatura se zato izjednačava po značaju sa drugim činiocima pravosuđa. Osnovni oblik čini onaj ko druge poziva na otpor ili na neizvršenje sudskih odluka ili na drugi način ometa vođenje sudskog postupka (st. 1).

Teži oblik postoji kada se uvredom, silom, prijetnjom ili na drugi način ometa ili spriječi sudija, javni tužilac, zamjenik javnog tužioca ili advokat u vršenju sudijske ili tužilačke funkcije ili advokatske službe (st. 2). Iz zakonskog opisa ovog krivičnog djela, može se zaključiti da je

djelo dovršeno onda kada je pasivni subjekt ometen ili spriječen u vršenju svoje funkcije/službe. To ne znači da ometanje ili sprečavanje mora biti shvaćeno u apsolutnom smislu, odnosno da je pasivni subjekt trajno i u cjelosti ometen ili spriječen. Ometenost i spriječenost se može odnositi i samo na pojedinačnu radnju iz djelokruga svojih poslova. Radnja izvršenja je postavljena alternativno kao ometanje ili sprečavanje, a to se može učiniti uvredom, silom, prijetnjom ili na drugi način. Pojam uvrede, sile i prijetnje treba shvatiti na uobičajeni način kao i kod drugih krivičnih djela. Npr. pojam uvrede se tumači u smislu krivičnog djela uvrede iz čl. 170 KZ. Što se tiče formulacije „na drugi način“, to se može tumačiti kao svaka radnja koja je podobna da ometa ili spriječi pasivnog subjekta u vršenju svoje funkcije/službe, a nije uvreda, sila ili prijetnja. Ukoliko je pri izvršenju ovog oblika došlo do nastupanja lake tjelesne povrede kod pasivnog subjekta postojaće drugi, teži oblik (st. 3), a ukoliko nastupi teška tjelesna povreda postojaće najteži oblik (st. 4). U oba ova slučaja laka tjelesna povreda ili teška tjelesna povreda moraju biti obuhvaćene nehatom učinioca, a ako su obuhvaćene umišljajem, onda će postojati sticaj krivičnog djela, ometanje pravde i krivičnog djela lake/teške tjelesne povrede.

U situaciji da je upućenom prijetnjom ugrožena sigurnost sudije, javnog tužioca ili advokata u vezi sa obavljanjem sudijske ili tužilačke funkcije ili advokatske službe, smatramo da su tada ispunjena obilježja samo krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti iz čl. 138 st. 3 KZ, a ne ovo krivično djelo u sticaju sa krivičnim djelom ometanje pravde iz čl. 336b st. 2 KZ. Zapravo, riječ je o obliku prividnog idealnog sticaja po osnovu alternativiteta, jer je pretežnije i dominantnije zaštititi ličnu sigurnost nekog lica od zaštite vršenja funkcije ili službe, iako je i jedno i drugo krivično djelo determinisano vršenjem poslova iz tih djelokruga.

Ove inkriminacije su predstavljale pozitivan pomak u jačanju nezavisnosti i samostalnosti advokatske službe, ali i pored toga, najveći problem u sprečavanju društveno neprihvatljivih ponašanja na advokate jeste dokazivanje tih djela, prije svega učinilaca i usmjerenost njihovih ponašanja upravo na vršenje advokatske službe.

Napad na advokata

Usljed učestalih napada na advokate, od kojih su neki završeni sa smrtnim ishodom, na inicijativu Advokatske komore Srbije zajedno sa Ministarstvom pravde Republike Srbije, formirano je Stalno tijelo za praćenje slučajeva napada na advokate i unapređenje krivičnopravne zaštite advokata. Prema podacima tog Stalnog tijela od 1997. godine prijavljena su 124 napada, dok su samo u 2018. godini prijavljena 45 napada, a u 2019. godini za prva tri mjeseca 22 napada (Telesković, 2019: 46).

Istrajnost u svojim naporima i jedinstvo advokata, a zarad sprečavanja budućih napada na njih i jače krivičnopravne zaštite njihove profesije, između ostalih, doveli su do izmjena Krivičnog zakonika i uvođenja novog krivičnog djela u pravni sistem Republike Srbije. ZID KZ iz 2019. godine uvedeno je krivično djelo pod nazivom „Napad na advokate“ u čl. 336v. Kao i krivično djelo ometanje pravde, ono je svrstano u grupu krivičnih djela protiv pravosuđa. Propisivanjem ovog krivičnog djela uz ranije inkriminacije kojima su bili zaštićeni advokati, sada je u potpunosti zaokružena krivičnopravna zaštita advokata, ne samo njihovih neimovinskih i imovinskih dobara, već i dobara njihovih članova porodice.

U čl. 336v KZ propisano je da:

1) Ko napadne advokata ili člana njegove porodice, a u vezi sa obavljanjem advokatske službe, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

2) Ako prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana učinilac nanese laku tjelesnu povredu advokatu ili članu njegove porodice ili prijeti upotrebom oružja, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

3) Ako prilikom izvršenja djela iz stava 1 ovog člana učinilac nanese tešku tjelesnu povredu advokatu ili članu njegove porodice, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

4) Ko uništi, ošteti ili učini neupotrebljivom stvar u imovini advokata ili člana njegove porodice, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do dvije godine.

5) Ako je djelom iz stava 4 ovog člana prouzrokovana šteta koja prelazi četristo pedeset hiljada dinara, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

6) Djelo iz st. 4 i 5 ovog člana postoji ako je učinjeno prema advokatu ili članu njegove porodice, u vezi sa obavljanjem advokatske službe.

Radnja izvršenja osnovnog oblika (st. 1) označena je kao napad. Pojam napada treba tumačiti kao i kod krivičnog djela napada na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz čl. 323 KZ ili napada na vojno lice u vršenju vojne službe iz čl. 404 KZ. Napad treba shvatiti u fizičkom smislu, tj on je više od obične uvrede, a manje od tjelesne povrede, odnosno, to je svako djelovanje na tijelo koje se ne pojavljuje kao nanošenje tjelesne povrede (Stojanović, 2016: 911-912; Tahović, 1956: 635). On obuhvata radnje koje su fizički i neposredno upravljene na tijelo advokata, ali to ne znači da i do fizičkog kontakta mora doći između učinioca i pasivnog subjekta. Dovoljno je npr. bacanje nekog predmeta u pravcu pasivnog subjekta. Pasivni subjekt je advokat ili član njegove porodice. Pojam advokata i u vezi krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti iz čl. 138 st. 3 KZ i ometanja pravde iz 336b KZ, kao i u vezi ovog krivičnog djela određen je ZOA. Prema tom zakonu, advokat je lice

koje je upisano u imenik advokata i položilo advokatsku zakletvu i bavi se advokaturom (čl. 4 st. 1 tč. 2 ZOA). Sa druge strane, pojam člana porodice određen je KZ, pa se pod članom porodice smatraju supružnici, njihova djeca, preci supružnika u pravoj liniji krvnog srodstva, vanbračni partner i njihova djeca, usvojlac i usvojenik, hranilac i hranjenik. Članovima porodice smatraju se i braća i sestre, njihovi supružnici i djeca, bivši supružnici i njihova djeca i roditelji bivših supružnika, ako žive u zajedničkom domaćinstvu, kao i lica koja imaju zajedničko dijete ili je dijete na putu da bude rođeno, iako nikada nisu živjela u istom domaćinstvu (čl. 112 st. 1 tč. 28 KZ). Međutim, izostala je zaštita advokatskih pripravnika, a koji takođe obavljaju advokatsku službu u obimu kojima im zakon omogućava i koji takođe mogu biti na meti napada. Da bi radnja izvršenja poprimila obilježja ovog krivičnog djela, neophodno je da je napad determinisan obavljanjem advokatske službe, a što može dovesti do poteškoća u dokazivanju.

Djelo je dovršeno onda kada je preduzet napad, međutim ukoliko je napad započet, neće postojati pokušaj krivičnog djela, s obzirom da nije izričito propisan, a ne postoji ni prema opštim odredabama shodno zapriječenoj kazni.

Na subjektivnom planu mora postojati umišljaj učinioaca koji treba da obuhvati svijest o tome da se vrši napad na advokata ili člana njegove porodice, a u vezi sa obavljanjem advokatske službe. Ukoliko se napad preduzima nevezano za obavljanje advokatske službe, tada će se raditi o nekom drugom krivičnom djelu.

Teži oblik (st. 2) postoji u slučaju da je pri izvršenju osnovnog djela advokatu ili članu njegove porodice nanijeta laka tjelesna povreda ili je prijeceno oružjem. U ovom slučaju, pokušaj je kažnjiv prema opštim odredbama, s obzirom na zapriječenu kaznu.

Kvalifikatorna okolnost drugog, težeg oblika (st. 3) je nastupanje teške tjelesne povrede u slučaju napada. Kod oba teža oblika neophodno je da su laka i teška tjelesna povreda obuhvaćene nehatom učinioaca, u suprotnom postoji sticaj krivičnog djela napad na advokata i krivičnog djela laka/teška tjelesna povreda.

Osim zaštite neimovinskih dobara, ovo krivično djelo ima dva posebna oblika koji se odnose na zaštitu imovinskih dobara.

Radnja izvršenja prvog oblika (st. 4) sastoji se u uništenju, oštećenju ili činjenju neupotrebljivom stvari u imovini advokata ili člana njegove porodice. Radnju izvršenja ovog djela treba shvatiti u smislu krivičnog djela uništenje i oštećenje tuđe stvari iz čl. 212 KZ. Objekt krivičnog djela može biti kako pokretna, tako i nepokretna stvar. Formulacija „u imovini“, ne znači da na toj stvari pasivni subjekt mora imati pravo svojine, već stvar može biti u njegovom pritežanju i po nekom drugom osnovu. Teži oblik (st. 5.), u odnosu na prethodni, postoji kada šteta

prouzrokovana oštećenjem stvari u imovini advokata ili člana porodice prelazi iznos od četrismo pedeset hiljada dinara. U oba slučaja, neophodno je da je uništenje, oštećenje ili činjenje neupotrebljivom stvari učinjeno u vezi sa obavljanjem advokatske službe (st. 5). Na strani učinioca mora postojati umišljaj koji mora obuhvatiti i svijest da se stvar u imovini advokata ili člana porodice oštećuje u vezi sa obavljanjem advokatske službe. Ukoliko to nije slučaj, postojaće samo krivično djelo iz čl. 212 KZ. Drugim riječima, krivično djelo napad na advokata (čl. 336v st. 4 i 5 u vezi st. 6) se nalazi u odnosu specijaliteta prema krivičnom djelu uništenje i oštećenje tuđe stvari.

Primjetno je da su advokati u funkciji branioca češće na meti napada, a što se može jedino objasniti time da je oblast krivičnog prava osjetljivija od drugih oblasti prava, većina informacija su tajne, dok su i sami klijenti iz različitih kriminogenih struktura koji nerijetko advokate poistovjećuju sa suparnicima iz drugih kriminalnih „klanova“ i svoje sukobe usmjeravaju i prema advokatima. To bi se moglo objasniti i na sljedeći način: „Advokat kao branilac okrivljenog nije Arijadnin konac već faktor koji nastoji da kroz lavirint poteškoća i perturbacija tokom krivičnog procesa, kroz onu zamršenost i isprepletenost objektivnog i subjektivnog, realnog i izmišljenog (nelogičnog), sumnjivost i tajanstvenost, kroz svu tu složenost doprinosi otkrivanju i utvrđivanju istine od strane suda“ (Ignjatović, 1984: 80).

Umjesto zaključka

Republika Srbija je jedna od rijetkih zemalja koje pružaju posebnu krivičnopravnu zaštitu advokata, pa čak i članova njihovih porodica. Reformama krivičnog zakonodavstva iz 2009. godine i 2019. godine uvedene su nove inkriminacije poput najtežeg oblika krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti (čl. 138 st. 3), krivičnog djela ometanje pravde (čl. 336b) i krivičnog djela napad na advokate. Navedenim inkriminacijama štite se i neimovinska i imovinska dobra advokata i članova njihovih porodica, od različitih društveno neprihvatljivih ponašanja (uvrede, sile, prijetnje, napada itd.). Zapravo, njihov psihički i fizički integritet, kao i imovina, zaštićeni su krivičnim pravom, s obzirom na značaj njihove profesije i mjesto u pravosudnom sistemu. Samo slobodna, samostalna i nezavisna advokatura pruža dovoljno garancija za nesmetano i pravilno funkcionisanje pravosuđa. Kako se krivičnim pravom štite najvrijednija dobra čovjeka od najtežih napada, smatramo da je zakonodavac ispravno postupio kada je predvidio advokate kao zaštitni objekt, zajedno sa ostalim nosiocima pravosudnih funkcija. Visina zaprijećenih kazni za ova krivična djela jasno govori o značaju zaštitnog objekta i nesumnjivo će dovesti do uticaja na planu generalne prevencije. Međutim, zabrinjava veliki broj nerazjašnjenih napada na advokate, što stvara potrebu za poboljšanjem i

specijalizacijom rada istražnih ograna na otkrivanju i gonjenu učinilaca, a kako bi krivičnopravna zaštita bila djelotvorna.

Lista referenci

Branković, D. (1965). *Advokat i moral*. Beograd: Srboštampa.

Gostiljac, V. (2019). Pozdravna reč na svečanoj akademiji povodom Dana advokature (23. Februar 2019). Beograd: *Branič*, br. 1-2/2018.

Ignjatović, B. (1984). *Advokat kao branilac okrivljenog*. Doktorska disertacija. Beograd.

Stojanović, Z. (2016). *Komentar Krivičnog zakonika, Peto izmenjeno i dopunjeno izdanje*. Beograd: Službeni glasnik.

Tahović, J. (1957). *Komentar Krivičnog zakonika*. Beograd: Savremena administracija.

Telesković, D. (2019). Napad na advokata je napad na pravnu državu. Beograd: Advokat-Magazin Advokatske komore Srbije.

Krivični zakonik Republike Srbije-KZ, *Službeni glasnik RS*, бр. 85/05, 88/05, 107/05, 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14, 94/16 и 35/19.

Zakon o advokaturi-ZOA, *Službeni glasnik RS*, 31/2011 i 24/2012-odluka US.

Zakon o izmenama i dopunama Krivičnog zakonika-ZID KZ, *Službeni glasnik RS*, 72/2009.

Zakon o izmenama i dopunama Krivičnog zakonika-ZID KZ, *Službeni glasnik RS*, 35/2019.

CRIMINAL PROTECTION OF LAWYERS IN THE REPUBLIC OF SERBIA

Stefan Petrašinović*

Abstract: Advocacy is undoubtedly one of the mainstays of justice in every state. Without an independent and autonomous bar, there is no independent and autonomous judiciary and therefore no rule of law. However, this profession is often the target of various attacks that endanger or injure the personal and property assets of lawyers or persons close to them. Socially unacceptable behaviors, directed towards the personality of the lawyer, are determined by various causes such as: political, economic or personal issues such as revenge or hatred, etc. The biggest problem in preventing such socially unacceptable behaviors is proving these acts, primarily proving the

* Junior Assistant, Faculty of Law, University of Kragujevac.

perpetrators and the focus of their behaviors on the performing of the legal service. The Law of Amendments to the Criminal Code of the Republic of Serbia from 2019 prescribes a new criminal offense “Attack on a lawyer” in Art. 336v, due to the efforts and initiatives of the Serbian Bar Association. This offense is classified as a criminal offense against the judiciary. The Republic of Serbia is one of the few countries that provides special criminal protection to lawyers and even to the members of their families. In addition to the previously prescribed incriminations, in the way, the criminal protection of the bar is largely completed. In support of this is the level of the threatened punishment for this crime, which clearly speaks about the importance of the protection of lawyers and it will undoubtedly influence the development of the general prevention plan. In this paper, the autor analyzes the forms of committing the criminal offense of attacking a lawyer and their relationship with existing incriminations and provides an answer to the question of whether the new incrimination will achieve the goal and purpose of prescribing it.

Keywords: *advocacy, assault on a lawyer, Criminal Code, rule of law,...*